

DEBRECZEN

POLITIKAI NAPILAP.

A DEBRECZENI FUGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben: Félévre 6 K. Negyedévre 3.—K.
 Vidéken: „ 9 „ „ 450 „

Főszerkesztő:
Dr. Varga Lajos.

Felelős szerkesztő:
Békásy Jenő.

— Egyes szám ára 4 fillér. —
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Debrecen, Piac-utca 9. Telefon 412

Barázdák.

A magyar szabadság legdicsőbb bajnoka, Erdély utolsó fejedelme, II. Rákóczi Ferenc ismét magyar földön van. Ha e földnek szive volna: megszöknék az ősz, nem jönne a tél, tavasz volna újból, virágot hozó tavasz... virágot... és virágot hintene Rákóczi Ferenc koporsójára.

Közel kétszáz éve, hogy várják a magyar hantok, hogy kebelökben pihenjen minden idők legnagyobb magyarja. E földnek nem volt gazdagabb fia, mint ő. Fejedelmek kincseivel és hatalmával birt, de feláldozott mindent és mindent, csak hogy elhallgattassa népe jajgatását, összetörje nemzete rabbilincseit. Száműzetése alatt hiába kínálták meg kétszer is a lengyel koronával. Visszatartotta, mert csupán nemzete szenvedéseire gondolt. A szatmári békekötéskor megmenthette volna 120 négyszög mértföldre terjedő birtokait. Nem tette. Ha elveszett a magyar szabadság, nem kellett a magyar földből sem egy talpalattnyi se. És ment a száműzetésbe.

A kétszáz éves száműzetésnek vége. Rettenetes még gondolajnak is, hogy e nemzet legnagyobb hazafiát, minden idők legdicsőbb szabadság-bajnokát száműzték és száműzték tulajdon honfitársai.

Micsoda kor volt az, mely oly óriásokat szült, mint Rákóczi, Beresényi, Thököly, de mely időben egyuttal akadtak oly törpe lelkek, oly aljas hazaárulók, kik törvényben mondták ki a száműzetést II. Rákóczi Ferencre és társaira.

Mióta az igazságot törvénybe foglalják, még oly hasug paragrafusokat nem gyártotak, mint a Rákóczi száműzetését kimondó törvény. Nemesak száműzték a legjobb hazafiát, de paragrafusokra szedve merték azt hazudni, hogy pártütője volt hazájának.

E törvény valóságos szégyenfoltja volt a magyar törvénykönyvnek. És ha mélyen megbotránkozunk, hogy e törvényt meghozták: megbotránkozásunk nem kisebb, hogy e törvény közel két századon át érvényben maradhatott.

A magyar nyelv e szégyen betűit Wekerle Sándor törölte ki a magyar törvénykönyvből. A nemzeti kormánynak eltagadhatatlan érdeme, hogy e törvény eltörlésével megtisztította törvénykönyvünket e gyalázattól, mely két századon át égette a nemzeti lelkiismeretet.

Nevezetes vendégeket vár a magyar kormány. Aehrenthal külügyminiszter és Schönaiach hadügyminiszter jön Budapestre, hogy a magyar kormányhoz bemutatkozzék. Schönaiach már előre az ablakon át hajította be hozzánk a névjegyét. Most ugyan azt írják az ő nevében, de nem az ő szavaival, hogy Schönaiach ezzel a legényes bemutat-

kozással nem akart minket megbántani, hogy nem akart a magyar kormányval ellentétbe jutni. Majd megtudjuk az eseményekből, hogy Schönaiach tábornagy mit akar Magyarországtól. Mert ha igaz volna, hogy ő létszámemelést „követel”, de nem tesz érte a nemzeti szempontok mérlegére semmit se, akkor nagyon hamar lennénk újra derékig a válságban.

Az átmeneti kormányzás alatt a Wekerle-kormány nem vetette fel eddig a katonai téren a nemzeti kérdést, melyet a paktum kikapcsolt.

Bécsből szombaton több egybehangzó értesítés hangsúlyozta, hogy Schönaiach hadügyminisztert meglepték az ismeretes P. Lloyd intervjuhoz a magyar lapokban fűzött kommentárok, mert ő sem a magyar kormányval, sem a közvéleménnyel nem akart szembehelyezkedni. Nem is akarjuk azt állítani, hogy Schönaiach nyilatkozata feltétlen hadüzenet a magyar kormány álláspontjával szemben.

Azt pedig Schönaiach még nem mondta, hogy ha magyar részről felvetik a nemzeti biztosítékok kérdését, erre azt felelné, hogy: unbedingte Unterwerfung. Ha azonban nem ennek a feleletnek a megadására váltotta fel a király trónja mögött újra elhatalmasodó kamarilla a politikai felelősség iránt elismerést érdemlő megértést tanúsító Pitreichot Schönaiach tábornagygyal, akkor még ködösebben látjuk a bécsi események rugóit. Beck és Pitreich távozásával és Aehrenthal kinevezésével új emberek kerülnek az uralgó legzemélyesebb politikai tanácsába.

A nagy fejedelem.

Irta: Múlek Lajos dr.

Isten, Magyarország hatalmas Istene, hozzá száll forró imánk és hálát rebeg ajkunk azon végtelen kegyért, melylyel nagy fejedelmünk dicső porait visszaadtad nekünk. Légy hozzánk ezután is kegyelmes és engedd, hogy a nagy eszme, melyért az utolsó nagy fejedelem küzdött, édes hazánk javára, annak felvirágzására és szabadságára mielőbb teljesen érvényesüljön.

Az örökkön élő hős elhagyta megszé idegenben ásott nyughelyét. Amit életében el nem ért, amiért fájó lelke hiába sóvárgott: haló porait visszahozta a nemzeti kegyelet édes hazájába, imádott Magyarországra. Itt van közöttünk teste is már a hős, a nagy fejedelemnek, miként lelke itt élt közöttünk mindig s élni fog örökkön-örökké, végesvégezetlen.

Ami a felettünk lévő végtelen égbolton a nap; egyetlen, mely melegít, ápol, nevel: az vagy Te fejedelem a magyarsza-

badság egén. Tetteidben páratlan; emlékezetedben dicsteljes. A Te neved, a Te emlékezeted lelkesít, kitartásra buzdít és megtanít: miként kell munkálkodni a hazáért, ezért az édes, annyi hősnek véréből áztatott szent földért, melyen — élni, halni kell s melyen kívül nincsen számunkra hely.

Hála érte a gondviselésnek: a történelem lapjain a dicsők sorozata nem csekély. A halhatatlanság glóriája tündököl soknak emléken és az utókor hálátelt szívvvel imádkozik sirjaik felett. De Te nagy fejedelem páratlan vagy a magad nemében. Elhagyta fényt, pompát, állást, vagyont. A hazáért és szabadságért feláldozta mindenedet: életedet, cimedet, munkásságodat, vagyonodat, szabadságodat. Királyi koronát utasítottál vissza, hogy egészen a hazáé légy, ezé az általad végtelenül szeretett édes hazáé. Küzdöttél, véreztél; ami a Tied volt elvesztetted; de nem vesztetted el az igaz harcot, a dicső küzdelmet. A nemes ügyet elnyomta bár a hatalom, az egyenlenség, az árulás akkor és Te száműzetésben végeztél életedet; de az ige a nemzet között maradt, az eszme, mint a biblia leányzó nem halt meg, szunnyadt csupán és ma ismét fennen lobog a te zászlód, melyen irva volt és van: A hazáért, a szabadságért! A Te példád hatja át lelkeinket, azon buzdulva fogadjuk, hogy addig nem nyugszik elménk, nem pihen karunk, míg a Te zászlód az elért cél bástyáján fennen nem lobog, míg a független, szabad magyar haza határai között nem léssen teljesen szabad és boldog a nemzet minden polgára egyaránt.

A toll remeg njajaim között, a gondolat özöne lepi el agyamat. Szeretnék szavakat találni eszmeim leírására. Lehetetlen! A Te nagyságod előtt szavakkal kifejezhetőt érezni nem lehet. A Te dicső emléked előtt le borulni kell és áldani a gondviselést, hogy nekünk adott Téged.

Nekünk adott. Itt vagy ismét közöttünk. Mienk vagy: testedben lelkeddel a mienk és mi elzárandokolunk Hozzád, — ha buzdításra van szükségünk, ha fellegek lepik el a haza egét és küzdeni kell — hazáért, szabadságért. Lelked legyen velünk; a Te lelkedet, a Te emlékezetedet örök időkre szíve mélyére zárta minden magyar. Te fejedelem, Te nagy, dicső és hős fejedelem oda fent az Ur trónja előtt könyörögi imádott hazáért, a mi magyar hazánkért.

Áldás neveden, dicsőség emlékezeden. Találj örök nyugalmat, az édes hazai hant alatt.

Isten! hazánk örök Istene hozzád száll buzgó imánk és halát rebeg ajkunk, hogy visszaadad Őt nekünk: a nagy fejedelmet, kinek élete példa lesz előttünk, s kinek emlékezetét tisztelni és áldani fogjuk örökkön-örökké. Amen!

A Rákóczi-ünnepek Kassán.

Tegnap lapunkban közölt távirataikban röviden megemlékeztünk arról a fényről-pompáról, melylyel a Budapesttől—Kassáig fekvő községek közönsége a szent hamvaknak hódolt. Az egész utvonalon mentén máglyák égtek, a szomszéd községek lakossága pedig a pályatest mentén helyezkedett el, égő fátylakat tartva kezében. Néhány perccel éjjel előtt hagyta el a vonat a miskolci állomást. Itt kezdődött a szent hamvak tulajdonképpeni diadalutja. A meddig a szem csak ellát, mindenütt virág, zászló, fátyla és égő máglya! Minden állomáson újabb meg újabb koszorút helyeztek a kocsikba, szebbnél-szebb beszédek kíséretében.

Reggel 5 óra 16 perckor rohogott be a vonat a kassai pályaudvarra.

Felsőmagyarország gyöngye, Kassa város fejedelmi diszpompában várta a bujdosó kurucok földi maradványait, a melyek ma érkeztek ide az utolsó állomásokra, a kassai dombra, a hol a hősök aludni fogják örök álmukat, a házakon drapériák, dekorációk díszlenek, az erkélyek piros díszben pompáznak és az ablakokból Rákóczi lobogókat lenget a szél. A főbb utcákon árboceerdő vonul végig, mindegyik árbocon Rákóczi vagy nemzeti címer díszlik. Az első díszkapu, mely a vajdahunyadi vár mintájára épült, a hernádhid közelében zászló áll. Tornyáról Rákóczi lobogók lengenek. A második diadalkapu a főutca elején áll Rákóczi korabeli stílusban épült és impozáns hatása. A székesegyháztól a főutca végéig elhelyezett árbockra Magyarország összes törvényhatóságainak zászlóit tűzték fel. Ezek a lengő szinpompás zászlók gyönyörű látványt nyújtanak. Már kora reggel óta rendkívüli a sürgős-forgás az egész városban és

főképp a pályaudvar környékén nagy sokaság tolong. Az állomási épületet és környékét pazarul feldíszítették. Itt emelkedik a pompás díszsátor is, a mely kívülről biborral, belülről pedig a Rákóczi család címeivel és címerével van díszítve. Reggel 5 óra 16 perckor megkondultak az összes harangok és 24 ágyulóvés jelezte, hogy a különvonat megérkezett. A harangzúgás közé vegyült ágyudörgés meghatározást keltett az emberekben, mintha mindenkinek érezné a történelmi pillanatok jelentőségét, a mely az édes haza ölébe visszahozta a száműzötteket. Ünnepi csendben vonult be a vonat az állomásra, a mely szorongásig megtelt emberekkel. A közönség kalaplevéve, néma meghatottsággal üdvözölte az érkező hamvakat. Nyomban a megérkezés után a kísérő küldöttségek tagjai leemelték a koporsókat és a díszsarnokba helyezték el. Thököly Imre koporsóját a Késmárkra való szállításig, éjjel után 1 óráig a Késmárkról érkezett díszőrség vette őrizet alá. Rákóczi és társai koporsóinak a díszsátorban történt elhelyezése után díszőrség állt fel a katalaik körül. Azután a különvonaton érkezett vendégek a városba hajtottak, a hol már erősen hullámozott a nép, gyönyörködve a felvonuló lovas banderisták színes tömegében.

Az ünnepegy.

A Klobusiczky-utca sarkán felállított díszsátorban helyet foglalt az egész kormány, Polónyi Géza igazságügyminiszter kivételével. Ott voltak továbbá a főrendiház és képviselőház tagjai, a törvényhatóságok kiküldöttjei és a horvát küldöttség Drohobeczky Gyula püspök vezetésével. A koporsó mellett állottak Rákóczi és bujdosó társainak utódai.

Az egyházi szertartás után, amelyet Fischer-Colbrie Ágost püspök fényes segédlettel végzett, a híres kassai dalárda elénekelték Lekly Gyulának, az iparművészeti iskola igazgatójának alkalmi versét Huber melodiájára. Ezután Thaly Kálmán állott fel szólásra, a kit viharos éljenzés üdvözölt. A következő beszédet mondotta:

Thaly Kálmán beszéde.

Néhai édes jó urunk, dicsőséges Fejedelmünk, a dicsőségben halhatatlan II. Rákóczi Ferenc. Tehát itt vagy édes hazád

földjén, a melyért a Te nemes önzetlenségeden annyit áldoztál, mint ezredév óta senki. Itt vagy édes hazád földjén és itt vagy kedves Kassa kuruc városodnak területén. Most épen kétszáz esztendeje, 1706. épen október havában történt, hogy a fejedelem itt a visszavert ellenség után összelövöldözött városba vanult be. A népballadn megírta: A dühös Rabutin Kassa városát, sűrű lövevi Forgács bástyáját, Uram segits! És az Ur segített. A nagylelkű fejedelem sietett Esztergom alól kedves Kassa városának felmentésére hadaival, a melyek érkezének híre Rabutin eltakarodott és Rákóczi, a nemes, nagy Rákóczi írja emlékirataiban: „Az összelövöldözött városba bejöttem, hogy megköszönjem a polgárságnak hősiességét, a mellyel a török bástyára a helyőrséggel együtt kiállva, három ostromot vert vissza és megköszönjem a hősiesség magatartást az öreg Radicsnak, a főkapitánynak, a ki valaha dicsőséges édesanyám, Zrinyi Ilona alatt Munkácsor vezényelt és engem mint gyermeket a karjaiban hordott. Ilyen volt Rákóczi, csupa nemesség, csupa dísz, csupa érzelem.

Nemcsak a magyar nemzet történetében, az összes nemzetek történetében hiába keresünk alakot, a ki az önzetlenségben annyira ment, a ki oly tiszta, oly magasztos felfogású lett volna, mint a mi Rákóczi fejedelmünk, a kire büszkék lehetünk, büszkék lehetünk, büszkék vagyunk is immár mindnyájan, kivált mióta az elferdített irányzatok aulikus történet írók által szánt befeketítések le vannak mosva az ő ragyogó fényben tündöklő szobráról. Ennek a nagy embernek emlékezetét természetesen nem felejthette el Magyarország.

En nem részesülhettem abban a szerencsében, későn születvén, hogy a dicső bujdosók közzé tartozzam. De foglalkoztam vele álmatlan éjszakákon, hosszú, hosszú éveken keresztül. (Lelkes éljenzés.) Negyvenhat éve mult már, mióta az én felséges urammal, dicsőséges fejedelmemmel az ő áldott kezével írt iratokkal társalgom. Ha valaki ismeri őt, hát én talán ismerem minden gondolatát, minden indokát. (Lelkes éljenzés. Felkiáltások: Eljen Thaly Kálmán!) Ő volt Magyarország legnemesebb, legdicsőségesebb nemzeti fejedelme. Ő volt a legnemesebb magyar. En is beleestem a bűvös Rákóczi-sze-

Rákóczi hazajött.

— Benyomások. —

Írta: Garvay Antal.

Hatalmas, rideg sziklaóriások áztak a szomorú, csöndes esőben. Magasan fűt az Alion ormán egy darab szürke köd gomolygott lomhán, nehézkesen. Egy nap alatt pusztá lett minden ág s a lombtalan galyak közt nesztelen hulldogált csavargós iveléssel egy-egy utolsó rőtbarba levél. És aztán sirni kezdett a hideg őszi szél is. Talán Késmárk felől jövő üzenet volt...

Ebben a borongós, szomorú hangulatban gördült ki Orsováról az a három kocsiból álló rövid vonat, amely román területéről magyar földre hozta át a hamvakat. Ünneplés, templomi pillanat volt. Egyetlen egy disszonáns hang, egyetlen hétköznapi szó nem zavarta a mélységes némaságot. Mintha maga az élettelen vasóriás is érezte vón' a pillanat jelentőségét, olyan zajtalan méltósággal indult utjára Verciorova felé.

Soha olyan hosszú nem volt még ut, mint ez a tizenöt pernyi. Csodás, az őszi hervadásban is nagyszerű panoráma nyílik a vonat ablakából. Négy ország határa fekszik előttünk, a könnyű köd tündérfátyola alól sejtetve magát s a vén Duna smaragdos közepén egy darab meseország, a „Senki szigete”, apró kunyhói közt a török mosé karcu minaretjével. És mi e pillanatokban nem láttunk semmit mind e gyönyörűségek közül: Rákócziért mentük. Szinte ránk feküdt ez a hatalmas gondolat. A szívünk szorongott; vergődve kalapált az egyik pillanatban, hogy mindjárt utána elálljon verése. Némán, hallgatva ültünk egymás mellett, csak kezünk

tapogatózott tétován, egy másik remegő kezét keresve, hogy némán megszoritssa...

A vasóriás pedig zihálva törtetett velünk előre. Még egy riasztó éles fütty és megérkeztünk. Díszruhás hivatalnokok me-reven tisztelegve álló sora fogadta a vonatot és azok az arcok meg a díszruhák nekünk már idegenek voltak.

Idegenben voltunk.

Szólanul mentünk a konstantinápolyi bizottság kocsija felé, hogy megtörténjék a hivatalos átvétel. Egyenként jöttek elénkbe Thaly Kálmán, Fraknoi püspök és a többiek, a drága hamvak hűségese őrzői. Tegnap reggel óta el se mozdultak ezek a férfiak a koporsók mellől. Egy sziklába vágott pusztá oláh faluban vesztegeltek, várva a kormány küldöttét, akinek bizonyoságot tehetnek róla, hogy abban a leólmozott vasuti kocsi-ban bizonyosan a Nagyságos Fejedelem és hivatásos társai vannak visszatérőben Nagy Törökországból Nagy Magyarországra.

A komoly, országos tekintélyű férfiak egy néma kézzorítással üdvözölték egymást. Pedig bizonynyal inkább vagyott rá a lelki, hogy egymás bebelére boruljanak, el-sírván a mérhetetlen boldogság könnyűjét. De hát idegen emberek kíváncsi tömege állt körül a jelenetet és mit tudják azok, hogy mi az az érzés, amelyetől erős, nagy férfiak elfakadnak sírva.

— Egy két halk, meghatott szóval intéződött el a nagyszerű aktus.

— Átadom a bujdosók hamvait! — mondotta Thaly Kálmán, akinek mellét az oszmanje-rend nagy zöld esarpja díszítette.

— A kormány nevében átveszem a hamvakat — válaszolt Sztérényi államtitkár megilletődve s egy néma kizadás pecsételte meg a birtokba vételt.

Amíg a kocsikat a vonathoz csatolták, körülálltuk a konstantinápolyiakat, hogy megcsudáljuk és kikérdezzük őket egy kicsit. Valami sokatlan különös melegség volt azoknak a pillanatoknak. Szinte ott láttuk még annak az öt férfinak homlokán a verejték nyomát, amelyet hullattak, hogy drága kincseiket nekünk megszerezzék.

Milyen csodálatos képzelőereje van a szeretetnek!

Egyszerre a Thaly Kálmán széles háta mögül egy alacsony nagyszakálu pap tűnt elő. Thallóczy Lajos mutatta be a társaságnak a társával, egy álmódzó tekintetű, csöndes ősz emberrel együtt. A pap a konstantinápolyi lazaristák szuperiorja volt, a társa pedig Aszlán Péter, a rodostói osztrák-magyar alkonzul, aki Beresényi apósának Kőszeghynek egyenes leszármazója. Az arca keleti arc, magyarul nem is tud, hanem a szemében az a merengő, fájdalmas melankólia talán bujdosó elődeinek nagy szomorúságából maradt.

A két idegen ur elkiséri a fejedelem koporsóját kassai nyugóhelyéig.

Amíg a vonatra vártunk, Thaly Kálmán mesélt a konstantinápolyi nagy munkáról.

— Elhoztam magammal ezt a fagyókeret — mondotta végül — amelyik a Thököly Imre szívével összenőtt. — Kossuthnak meg a Rákóczi kedves hársából hoztam egy galyat.

Aztán előállt a vonat és beszálltunk. Lassu, ütemes mozgással haladtunk s egy jó puskalövéllel a határk előtt sipelet adott a gép, a mozsarak megdördültek s mikor az utolsó kerék talpa is honi földre ért, hirtelen nyílt pályán megálltunk.

retetnek körébe, a honnan Mikésék nem tudtak szabadulni, onnét én sem tudtam, de nem is akarnék szabadulni. (Eljenzés.) a vele egykorúak, hogy fejedelmükkel maradhasanak, hazájukat hagyták el. En a későkori híve, krónikása hazámnak akartam visszaszerezni hamvait. (Élénk eljenzés.) Csekély érdemem van e nagy dicső, fenséges eredményben, de legalább elaludni a tüzet nem hagytam soha. (Eljenzés.) Csekély erőmtől telhetőleg harminchárom éve megkezdők a hamvak visszaszállítására a legnemesebb célú izgatást, hogy a nemzeti hála, hábr későn is, méltóan megnyilatkozhassék. Nem engedtem pihenni a dolgot. Csekély erőmmel és nálamnál erősebbek felmelegítésével és felbuzdításával igyekeztem célhoz jutni. A magyar törvényhatóságok, a vármegyék, a szab. kir. városok, az ós hazaszeretőknek igazi fészkei voltak azok, a melyek soha sem hagyták bennünket cserben ezen törekvünkönél. Több, mint ötven vármegye, néme-lyik számos ízben is kérvényezte Rákóczi és bujdosó társainak hazahozatala és az őket méltatlanul vádoló törvény eltörlése iránt. Végre harminchárom év után eljött az az áldott pillanat, a mikor felséges urunk, királyunk a magyar nemzet nem lankadó, állandó óhaját megismervén, 1904. április 18 án nagyielkü legfelsőbb kéziratral elrendelni méltóztatott, hogy a dicsőséges Rákóczi Ferenc és a vele kibujdosott hívek hamvai, a mennyiben feltalálhatók, hazaszállítsanak. (Élénk eljenzés. Felkiáltások. Eljen a király!) Mély tisztelettel hajlunk meg ő felsége elhatározása előtt.

A mint annak idején a parlament is megköszönte s a parlament legnagyobb pártjának megbízásából az én csekélységem volt az, a ki méltó hálánkat, a koronás királynak köszönetünket kifejeztem. (Eljenzés.) Kifejezem ezt itt is Rákóczi kedves Kassa városának népe előtt.

Most már, hogy a hamvai idejöttek és nem valami modern muzeumban temettetnek el, de az ország legreमेkebb templomában, amelynél méltóbb mauzoleumot ma sem bírnánk neki állítani, ez az ó kassai hívének, megőszült szolgálójának gondolata volt, hogy ebben a templomban, ahol ő annyira imádkozott, és annyiszor hallgatta a misét a szabadságért Telkessy püspöktől, ahol zászlait felszenteltette, hogy ebbe a felséges székes-

egyházba jöjjenek az ő szent hamvai. Azt hiszem, nem cselekedtem hibásan, mikor ezt ajánlottam. Hála a felséges urnak, hogy ezt az ajánlatomat is méltóztatott elfogadni. (Felkiáltások: Eljen a király! Eljen Thaly Kálmán.)

Felkiáltások: Ugy legyen. Nemzedékről nemzedékre kell idejárulnia az ifjuságnak hazaszeretet tanulni Rákóczi, Zrínyi Ilona Berceányi és a többiek sírjához. Mert hát én édes urunk, fejedelmünk, mikor szent hamvait elhoztuk, nemcsak azokat hoztuk el, hogy ne légy egyedül, akik melletted haltak el nagy hősiességben, hanem elhoztuk mindenkéül te nagy dicsőséges anyádnak, Munkács nagyszonyának szent hamvait. Te magad is meghagytad, hogy a te dicső anyád mellé temessenek Rodostóban haltál meg, minthogy pedig édesanyád Konstantinápolyban pihent, idehoztuk tengeren át az ő porait is. Onnan ástam ki ugyszólván a saját kezeimmel eze lőt 17 esztendővel. (Élénk eljenzés.) Rákóczi-val együtt hozzuk most az ő édesanyjának szentelt porait is Zrínyi Ilonának szentelt hamvait, akihez hasonlót magyar föld még nem szült, akiben nem esalódott soha senki az életben sem atyja, sem anyja, sem férje sem gyermekei. Mindenki csodálta nagyságát, mindenkéül előtt pedig a haza iránt való rajongó szeretetét. Nem feledkezett meg soha arról, hogy a vérpadon elhunyt Zrínyi Péter leánya volt, mikor pedig árváinak vagyonára a kapzsi generálisok, Koprara és Karaffa tették volna reá kezüket és midőn ostromolták Munkácsot, megmutatta, hogy nő léte re oroszlán is és hogy árváinak vagyonát meg tudja védelmezni. Három évig védte Munkács várát az egész világ csodájára a római imperátor összes hadseregei ellen.

Az egész európai történetben nevezetes ez a tény és mikor Zrínyi Ilona később öreg ségében második férjét Kisásziába, a virágok mezejére, Izmidtbe követte, megadták neki a tiszteletet, mint bámulatos, csodálatos nagyságu asszonynak. A francia követtség nagy pompával vonult ki a temetésére és a két ott időző francia hadihajóból díszlövéseket tettek, mielőtt ezt a dicsőséges asszonyt idegen földben örök nyugalomra helyezték el. Ime, hogy a kegyeletet magtartva, hogy fia mellett nyugodjék ezután is, az ő hamvait

is elhoztuk Kassa városba és elhoztuk az ő egyetlen barátját, leghivebb hívéét, a törhetetlen lelkű, vasjellemű gróf Bertényi Miklós fejedelmi helytartó és fővezér hamvait is. Ő neki nem kellett senki barátsága, egyedül csak Rákóczi. Azzal beírte. De azt birta is teljesen. Ennek a vasembernek, aki karakterre, jellemre nézve éppen olyan erős és majdnem éppen olyan feddhetetlen volt, mint Rákóczi, teljes hűségét maga a fejedelem is elismerte.

Itt vannak tehát most már a szent hamvak és azt hiszem, hogy Kassa város a nagyok és dicsők idehozásával a hazaszeretők örökre fényeskedő záradok helye lesz.

Egyház és iskola.

A reformáció emlékünnepe. A debreceni evang. reform. főiskola tanári kara és ifjusága a nagytemplomban f. évi október 31-én reformációi emlék-ünnepélyt rendez, melynek programja a következő: 1. Fennálló ének 37. dicsőret 1. v. 2. Gyülekezeti ének 74. dicsőret 1, 2, 3, 7, 8. v. 3. Erős vár a mi Istenünk, motette Wagner F. től Előadja a főiskolai énekkar. 4. Imádkozik és prédikál Csiky Lajos, theol. ak. tanár, főiskolai lelkész. 5. Oh Sion, légy csendességben. Az ev. ref. énekeskönyv próbakiadásából. Zenéjét írta P. Nagy Zoltán. Előadja a tanítóképződei ifjuság énekkara. 6. Gyülekezeti ének 176. dicsőret 10. vers. Az isteni tisztelet kezdete délelőtt 8 órakor, Debrecen, 1906 október 24. A főiskolai igazgatóság.

Presbiteri gyűlés. A debreceni ev. ref. egyház gazd. bizotts. e hó 31-én d. u. 4 órakor az egyház tanácstermében tartandó ülésre. Tártyak: folyó ügyek.

SZÍNHÁZ.

Műsor.

- Okt. 30. Kedden Rákóczi ünnepély harmadik napja.
- Okt. 31. Szerdán „Bolond“, operette.
- Nov. 1. Csütörtökön „Lear király“, szomorú játék.
- Nov. 2. Pénteken „Koldus gróf“, operette.
- Nov. 3. Szombaton „Rabló“ [vigjáték ujdonság.]
- Nov. 4. Vasárnap d. u. „Smolen Tóni“, énekes bohózat.

Este: „Csere lányok“, operette (ujdonság).

A „Bolond“. Rákosi Jenőnek Malónyai Dezső elbeszélése után irt operettje, melyhez a zenét Szabados Béla írta, holnap október 31-én kerül színre teljesen új betá-nulással először. Bűnbillás, Zilahyné énekl. Deli, lovagot, Arkossy a három leányt Ké-kike, Fehérke, Piroška, a társulat elsőrendű énekesnői játsszák. Főthy Frida, Lónyai Pi-roška és Radó Anna, a címszerepet Bimbót, Polgár, a három ifju lovagot Karács, Szalai, Bay játsszák.

Schakespeare költő szomorujátéka, Lear király csütörtökön kerül színre. A cím-szerepben Szakács Andorral a többi szerep-lők Hahnel Aranka, Lukács Juliánka, Szabó Irma, Ternyei, Dezső, Békés, Polgár, Arkossy, Bérczi, Vadász, Szilágyi stb.

A „Rabló“ K. Tóth Kálmán kitűnő vigjátékára készül a személyzet Zilahy igaz-gató rendezése mellett. A szereplők nagy ambícióval foglalkoznak az ujdonsággal, melynek bemutatója szombatra november 3-ára van kitűzve. A vigjáték főszereplői, Szabó Irma, Ardaí Ida, Ternyei, Szakács, Dezső, Arkossy, Bérczi stb.

Uj táncosnők. Végre megoldást nyart a soká vsjudott táncosnők kérdése is. Zilahy Budapesten szerződött két elsőrangú tán-cosnőt: Olivier nővérek személyében, akik már a napokba meg is kezdik működésüket. Az új táncosnőket jó hír előzi meg. Eddig külföldi előkelő színpadokon működtek, ahol kiváló eleganciájukkal és gracióz tánakkal nagy sikereken volt részük.

Rákóczi Ferenc és hívei nem bujdosók többé.

Leirhatatlanul megkapó, drámai volt a jelenet. A töltés mentén egy csomó egy-szerű, szegény ember állt földetlen fővel az ólmos, hideg őszi esőben. Egy kifakult színi, megtépett nemzeti lobogó borult le az ázott, drága anyaföldre, messzi, irdatlan hegyek alján, a magyar föld legszélső határán.

Es lassan szétnyílt a néma fekete koe-si két ajtaja s a villamos tulipánok káprázatos ragyogásában látható lett Rákóczi Ferenc bíboros rsvatalja. Rajta a korona és a kard — és a jogar.

A fejedelem végig tekintett a földön és birtokba vette újra, ami mindig is az övé volt, készáz esztendők óta...

Es azok a szegény emberek odakint az őszi, hideg esőben hangosan zokogtak és airtunk mi is edabent a fényes, tükörabla-kos mozgó palotákban.

Azítán zínálni kezdett újra a kazán és percek mulva Orsován, a legelő magyar város pályaházában ezernyi nép állott zo-kogva a koporsók körül.

Azok már mind magyarok voltak.

Hogy miként folyt le mind a sok fé-nyes ünnepség, azt már szétvitte a villamos erő széles e hazában, de hogy miként bo-rult el virágban, koszorukban az az őt ko-porsó, azt látni kellett.

Csodálatos véletlenség volt e, vagy ön-tudatos akarat, hogy csupa-csupa fehér vi-rágot hoztak. Azokat a babérkoszorukat pe-dig, amelyek a messze idegenből érkeztek a koporsókon, levelenként vitték el cserébe a virágot hozók erekiyél.

Es nem történt kegyeletlenség sehol. Nem volt tülekedés a koporsók körül. Aki eléjük járult, imádságos áhitattal szakította

le emlékül egy-egy levelet magának vagy szeretteinek.

Aztán megkezdődött a diadalmas nagy bevonulás az ország szívébe. Nem fejedel-mek, nem királyok elmuló földi teteme szo-kott így megdicsőülni népe lelkében. Az eszme nagyszerű diadalma volt ez.

A népek záradokutrá jöttek. Gyerme-kek öregek, énekeltek az eget ostromló fohászt. Gyermekek és öregek, akiknek más dal zengett bölcsőjük felett, akik szavak szerint nem is értik tán, amit énekelnek, csak érzik. Es az az érzés, mindenható.

Amerre pedig azok a dicsőséges ham-vak elvonultak, nappal, este és késő éjsza-kában, megkondultak a harangok mint ka-rácsonynak éjjelén, amikor a Megváltó ada-tott a világnak, és örömiúzek gyultak a só-tében, hogy ne legyen sötétség ezen a na-pon széles Nagy Magyarországon.

Milyen jelenetek voltak ebben a sötét-ségnélküli éjszakában!

Fent a hegyek közt szegény pásztor-ember a vas- szörnyeteg dübörgésétől szét-riadt nyáját össze nem terelte; talán nem is látta szerteriadását. Levett kalappal állt és a lelke beleveszett a messzeségbe, amely elnyelte előle a tűzokádó szörnyet.

Lent a síkon derék magyar gazdaem-berek térdénállva várták a fejedelmet és kint az embertelen néma pusztaságban virrasztva rakta a máglyarakást, szította a hűvő pa-rasztat a pusztalákö, hogy az imbolygó, rőt tűzvilágnál legalább megsejtsé Nagy urát, hogy merül jön és merre halad el.

Nem halottas menet volt ez, nem szo-moru emlékek megújulása, hanem diadal-ünnep. Hiába busongott, hiába zokogott a tárogató hangja, — hány volt a nőta.

Nincs már a magyarnak, nincs több bujdosója.

HIREK.

Rákóczi ünnepélyek Debrecenben.

A nagytemplomban.

II. Rákóczi Ferenc és Thököly Imre szabadsághősök és társaik hamvainak a hazai földbe nyugalomra tétele alkalmából, ma délelőtt 10 órakor, a debreceni ev. ref. egyház, a nagytemplomban ünnepélyes istentiszteletet tartott. Ez imponáló, lélekemelő ünnepélyen, — mely méltó volt az ünnepélyekhez, nagy és fényes közönség volt jelen. Ott láttuk az ev. ref. egyház presbyteriumát, a városi tanácsot, a kir. ítélőtábla bírói karát Porubszky Jenő elnökkel, a kir. törvényszék bírói karát Szűcs Miklós elnökkel s az ügyészség teljes tisztikarát, a debreceni róm. kath. kegyes tanítórend tanári karát élén Jászai Rezső dr. rendfőnök-igazgatóval; megjelentek továbbá az összes köznevelési, köz- és magánhivatalok tagjai, az összes hatóságok, intézmények tisztikara s végül az összes iskolák növendékei. Megjelent Kiss Áron püspök is papi díszben, ugyancsak Kiss Albert, K. Tóth Kálmán, Dicsőfi József, Hajdu Zsigmond és János Zoltán lelkészek. Az egyházi és hazafias dalokból összeállított ünnepi sorrend közepén Könyves Tóth Kálmán lelkész gyönyörű, költői szárnyalású imát mondott. A XC. Zsoltár 1. versének elneklése után, az egybegyűlt közönség ünnepi hangulatban oszlott szét.

A debreceni dallegylet ma délelőtt 9 órakor az akadémia tornacsarnokában Rákóczi ünnepélyt rendezett, melynek fénypontja a Nagy András által előadott „kuruc dalok” volt. A dallegylet által több precíz előadott karének képezte az ünnepély műsorának többi számát.

Az orth. izraelita iskolában Klein ig. tanító tartott szép beszédet, Herskovits Olga tanítónő vezetése mellett a növendékek több kuruc dalt énekeltek és több hazafias verset szavaltak.

Az ágost. hitv. ev. egyház tegnap délelőtt 9 órakor az iskola emeleti termében tartotta ünnepélyét, ma délelőtt 10 órakor pedig ünnepélyes istentiszteletet tartott. — Mindkét alkalommal szép számú közönség jelenlétében. Az istentiszteleten Hudák János segédlelkész fungált.

A róm. kath. egyház ünnepélye. Megemlékeztünk a róm. kath. főgimnázium ünnepélyéről. Ez ünnepélyt gyászmissza előzte meg, melyen fényes segédlettel Jászay Rezső dr. igazgató celebrált. Barabás György segédlelkész hazafias, lelkesítő alkalmi beszédet tartott, majd a Hymnusz elneklésével a szent-missa véget ért.

A debreceni ev. ref. főiskola Rákóczi és Thököly ünnepélyt rendezett a kolégium oratóriumában ma október 30-án d. e. 10 órakor. Az ünnepély sorrendje a következő volt: 1. Főiskolai kántus éneke. 2. Emlékbeszéd Mondja: dr. Ferenczy Gyula, akadémiai tanár. 3. Szavaltat. Előadja egy főiskolai hallgató. 4. Főiskolai kántus éneke.

Elfogatási parancs egy kereskedő ellen.

Az aradi törvényszék esődbírósága szenzációs határozatot hozott tegnapelőtt délután. Elfogatási parancsot adott ki egy alig néhány héttel Aradról elköltözött ismert nevű fiatal kereskedő, Hegedüs Ármin ellen, akit rendőri fedezet alatt valószínűleg már holnap Aradra, az ottani kir. ügyészség fogházába szállítanak.

Hegedüs Ármin neve ugyancsak ismerős a debreceni közönség előtt. Egy évvel

előtt távozott el innen Aradra, ahol néhány hónappal ezelőtt a Szabadság-téren divatru üzletet nyitott, amelynek ezüstös szegélyezett üvegablakok kirakattalványai és bejárata már egymagukban kész reklám voltak. De a reklám-csinálásnak egyébként is nagymérete volt ez a jó megjelenésű és modern fiatalember, aki mindenütt megfordult s alig megnyitott üzletének állandóan nagy forgalmat biztosított.

Hegedüs Árminnak azonban szenvedélyei voltak; kártyázott és egyébként is költséges életmódot folytatott, úgy, hogy szeretlen költségei nemcsak a virágzó üzlet jövedelmeit emésztették fel, hanem csakhamar potom áron kezdte eladogatni áruit, hogy uraskodó hajlamainak továbbra is hódolhasson.

A bizonyára jobb sorsot érdemelt fiatal kereskedő így csakhamar a lejtőre jutott: esalt, sikkasztott s végre „okosan” — vagy amint ezt a esődtörvények nevezik: csalárd módon — megbukott.

A megkárosított hitelezők, akiktől t. i. az áruraktárát hitelben beszerezte, persze az aradi törvényszék esődbíróságához fordultak, hogy Hegedüs ellen rendelje el a esődot s ennek során egyben büntesse meg a fiatal kereskedőt, aki őket több ezer korona erejéig megkárosította.

A kijátszott hitelezők, nevezetesen Kohn Ede és a Rolfe budapesti cégek kérelme folytán szombat délután ült össze Bittó József törvényszéki bíró elnöke alatt az aradi törvényszék esődbírósága, amely a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alapján elfogatási parancsot adott ki Hegedüs Ármin ellen s nyomban megkereste az aradi rendőrséget, hogy a letartóztatás iránt haladéktalanul intézkedjen.

Az aradi rendőrség, miután megállapította, hogy Hegedüs Ármin Aradról Debrecenbe, Löwy F. nevű sógorához költözött, még a késő délutáni órákban távirati megkeresésben felhívta a debreceni rendőrséget, hogy Hegedüst tartóztassa le s a legközelebbi vonattal szállítsák Aradra.

A debreceni rendőrség kutatott Hegedüs után és Löwy F.-nél azt a felvilágosítást nyerte, hogy sógora, Hegedüs tényleg volt itt, de néhány nap előtt elutazott ismeretlen helyre. Hegedüst most országosan körözik.

— Uj alügyész. Dr. Déssy Gyula kir. alügyész, akit Abrudbányáról helyeztek át a debreceni törvényszékhez dr. Udvarhelyi Dezső helyébe, tegnap foglalta el hivatalát, miután a hivatalos esküt dr. Szűcs Miklós törvényszéki elnök kezébe letette.

— Rákóczi ünnepély Hajduszentmihályon. Hajduszentmihályon az ev. ref. tanítótestület lélekemelő ünnepélyt tartott az ev. ref. templomban. A növendékek serege benépesítette a templomot. A hazafias érdeklődő közönség még a templom előtt is állott. Az ünnepély kimagasló pontja a Nagy Károly tanító ünnepi beszéde volt, mely könnyekre fakasztotta a jelenvoltagekat.

— A helyi és sámsoni vasutak menetrendje. A debreceni helyi és a Debrecen—hajdusámsoni h. é. vasuton a menetrend f. év november 1-én a következőképp változik: a vonatok a helyi vasut vonalán 15 perc időközökben fognak közlekedni. A menetek sürítésére fognak szolgálni a hajdusámsoni vasut közbeiktatott motoros vonatjai. Ezekonkívül a Máv. indóházról az „Egymalom” utcai kitérőig és vissza helyi vonatokat is fölvetve a menetrendbe abból a célból, hogy a Máv. vonataival érkező közönség részére a csatlakozásukat biztosítsák. — A színházi vonatokat továbbra is fenntartja az

igazgatóság, menetrendbe nem vették fel azért, mivel ezek, mint külön vonatok közlekednek.

— A latóképi esárdában elkövetett gyilkosság szenzációs fordulatot nyert. — Ugyanis a helyszínére utazott Hoffmann József vizsgálóbíró kiderítette, hogy Soós Jánost nem bátyja hanem a korcsmáros Sipos Imre lőtte agyon, még pedig önvédelemből. — Vasárnap délután a csárdában mulató Soós János, Soós Mihály és utóbbinak hasonnevű atyja mulattak együtt Biró Sándor macsi lakossal. — E közben a három Soós megtámadta a jelenlevő korcsmárost, ki csak nagynehezen bírt a közeli őrházig menekülni. Itt elkérte a pályaőr revolverét s azzal tért vissza korcsmájába. — A korcsma udvarán már felfegyverkezve várták a „Soósok”, kik közül János vasvillát szegezett Sipos mellének, s át akarta rajta döfni. Sipos erre elsütötte fegyverét, melynek golyója Soós Jánost homlokán találva, azonnali halálát okozta. — Sipost letartóztatták, a holttestet pedig a közokmányokba szállították, a hol ma boncolták fel. — A letartóztatott korcsmárost ismét szabad lábra helyezték.

— A mikespécsi gyilkosság. La-punk tegnapi számában megemlékeztünk arról a rémes gyilkosságról, melynek szerencsétlen áldozata Kovács Sándor csegei juhász volt. A nyomozás első stádiuma szerint, Kovácsot bosszúból gyilkolta meg Botos András vályogvető 19 éves cigányfiú. — Petneházy vizsgálóbíró segéd a boncolás megejtése után számos tanut hallgatott ki, s a vizsgálat eredményeként kiderült, hogy Kovács rablógyilkosság áldozata. A gyilkos ugyanis nagyobb mennyiségű pénzt sejtett a juhásznál s ezért követte el borzalmas tettet. Csálódott, mert Kovácsnál mindössze 24 krajcárt talált s e csekély összeget is egy bűntársával kellett megosztania, a kit szinte rövidesen le fognak tartóztatni.

— Az új utcanevek Budapesten. A Rákóczi ünnepély alkalmából zöld esődulak hirdették, hogy a Kerepesi utat Rákóczi-utnak, a Károly körutat Thököly-körutnak és a Csömöri utat Bercsényi körutnak nevezték el. Ma aztán kiderült, hogy ezeket a esődulakat illetéktelenül ragasztották ki. Tény az, hogy a főváros tanácsa javaslatot tett a közmunkatanácsnak aziránt, hogy a Kerepesi utat Rákóczi utnak és a Csömöri-utat Thököly utnak kereszteljék el. A Károly körut elkeresztelésére nézve pedig egyáltalán nem tett javaslatot a főváros tanácsa. A Kerepesi ut és a Károly körut elnevezésére nézve a közmunkatanács mindazideig nem döntött s így még a régi utcanevek érvényesek.

— Elgázolt fiatal leány. Nagy esődületet okozott egy könnyen végzetessé válható baleset ma délelőtt három negyed 10 órakor a Piac és Arany János-utcák sarkán. — Szabó Pálné szül. Varga Erzsébet Hadház pallagi (Kis Dániel tanyai) lakosnő ma reggel egy szekér káposztával jött be a városban. Az Arany János-utcából a Piac-utca felé térvén, szekereivel egy fiatal leányt ütött el. A szerencsétlen teremtést Oláh Jolánnak hívják, 15 éves s a Homokkert I. járás 58. sz. a. lakik. — A szekér kerekei a derekán mentek keresztül s arcát is megsértették. Első segélyben Varga Emil dr. részesítette, majd a kiszállott mentők fenti lakására vitték. — A fiatal leány sebei nem életveszélyesek, de ha a bajt ki is heveri, egész életén át nyomorék marad. A vigyázatlan asszonyt azonnal előállí-

tották, kihallgatása után azonban Komlóssy dr. rendőrfogalmazó szabadon bocsátotta.

— **Éjjeli verekedés.** Mult éjjel háromnegyed 1 órakor a Péterfián több tanítóképezedei növendék, több bérkocsissal összeszólközött, miközben Langyel József bérkocsis Vidó József tanítóképezedei IV. évf. növendéket egy vasbottal balfelől homlokán ütötte. Sebesülése számba sem vehető a rendőrség is csak éjjeli csendzavarásért indította meg ellenük az eljárást.

— **Végzetes szerencsétlenség történt** tegnap este a téglavetőben. Cselló János 60 éves munkás mámoros fejjel felmászott egy nagy téglarakásra, elszédült, leesett s eszméletlenül, véres fejjel terült el a földön. Előbb agyrázkódást szenvedett, de pár pernyi kínos szenvedés után meghalt. Holttestét a közokrházba szállították, a hol fel fogják boncolni.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazok, kik Istenben boldogult fiunk, Nánássy Béla elhunytá és temetése alkalmából bármily módon is, táviratilag, levélben vagy személyes látogatásukkal bennünket fölkeresni s gyászunkban részt venni sziveskedtek, fogadják ezuton szives köszönetünket. Debrecen, 1906. okt. 29. Nánássy Lajos és családja.

— **Akiről megfélekedtek.** Budapestről írják: Az ország fővárosa kitett magáért a Rákóczi nagyszemélyi divíziójának külsőségeiben. Soha el nem muló az emléke annak a káprázatos képnak, amelynek ragyogó keretébe szinte belefelekedt a lelkével egész Budapest, visszaálmódta magát a százhetvenegy esztendő multba, amelynek fájdalma még ma is elevenen sajog a kései nemzedék szívében. A glóriózus színek nézésben elbágyadt a szem, elhomályosult a legtisztább látás is. Másoktól észrevette volna valaki, hogy a színek harmóniája nem tökéletes, hogy a sok piros-fehér zöld és piros kék közül hiányzik a Rákóczi zászlai mellett tán legkopottabb, legviseltebb piros-kék: az öreg honvédek egyenruhája. Ugy bizony, a negyvennyolcas szabadságharc élő emblémait nem látta senki a világszép kavalkád gyalogos kísérei között. *Megfélekedtek róluk, meg sem hívták őket.* Egyet kettőt személyében meginvitálták ugyan a kassai temetésre, de a fővárosi ünnepre nem kapott meghívót a budapesti negyvennyolcas honvédek menedékháza. Egy szomorú öreg ur, maga is negyvennyolcas honvéd, panaszkolt el nekünk a keserű sérelmet. Bántó és sérelmes ez az utólagos rekrimináció. A Rákóczi hazahozatalának örökké emlékeztető napján szomorúsággal gondolunk rá, hogy a másik szabadságharc ma már megrokkant aggyastánainak ajkáról hangzott el a nagy fejedelmek bánatos mondanása, a „reorudescunt vulnera“. Fáj az öreg honvédeknek, hogy megfélekedtek róluk, fáj, mert ha rájuk térül a figyelem, ott lettek volna ők is menetben, mind a százötvenen. Így csak ott szorongtak egynéhányan a tömegben, öregesen, megrokkadó lábakkal és eszükbe jutott tán a földkerekség legpozitívabb igazsága, hogy a magyar hős halott legyen, ha azt akarja, hogy megbecsüljék. Annál megbecsülendőbb a debreceni öreg honvédek sorsa, akik a mai ünnepi istentisztelet alkalmával a nagytemplomban az első padsorban foglaltak helyet. Így tudjuk mi Debrecenben megbecsülni a hőseket.

— **Furfangos csalók.** Három körmondfont csaló furfangos módon szedte rá ma délelőtt Barát Imre haláp, cserei 99. sz. a. tanyai lakos. Barát ugyanis 2 lovat akart ma délelőtt a lóvásártéren eladni, a mikor Kovács Manó derecskei lókupec és eddig még 2 ismeretlen társa alkuba bocsátkozott vele. Rávétték Barátot, hogy jó lovainak egyikét cserélje el Kovács egyik gebéjével s ők majd az így összeállított 2 pár lovat megveszik, Barát pedig a lovak árát megosztja Kovácsal. Barát szabályszerűen el is cserélte lovat. A csalók csak erre vártak, mert a hogy a csere megtörtént, kereket oldottak, s magukkal vitték Barát jó lovat, ott hagyva helyettük a gebét. Barát ma délben két lovával beállított a csendőrséghez és megtette

a csalók ellen a feljelentést. A nyomozást azonnal megindították. A szegény ember kára 100 korona.

x **Legazobb téli áruk,** u. m. jó mosó, barcohetek, flanellek, félposztók, továbbá paplanok, flanel-takarók; szoba és lópokróok, valódi Jäger alsóruhák, harisnyák Kardos László vászon és menyasszonyi kelengye üzletében. Debrecen, Kossuth-u. 9. Határozott ár. Alapított 1831 ben. 496-x-5.

x **A legjobb formájú férfi kalapok** 4-6 és 8 koronáért, a legizlésebb selyem nyakkendők már 1 koronától feljebb. A Nyakkendő királynál.

Bűnhődés.

Félesztendő sem mult el egészen azóta, hogy a szomorú idők hitvány népzét minden hatalomtól megfosztották és hogy ez az utálatos banda szét szóródott. Alig hat hónapja a kedvező fordulatnak s máris arról szólhatunk, hogy a sors haragja keservesen kezdi azokat sújtani, akik címekért és anyagi előnyökért az ördögnek adták el magukat, igérete mellett annak, hogy saját hazájuk szabadsága ellen minden erejükből küzdenek. A bűnhődés, sokkal hamarabb kezd beköszönten, mint gondolni lehetett volna. Az egyik, aki vezető volt és aki vad dühvel gázolt keresztül a törvényeken, az örület határán bolyong és hiába keres gyógyulást. A lelkiismeret nem hagyja nyugodni s hogy mindent elvesztett, lelki egyensúlya is megmegbillent. Mindenütt ellenséget lát és sehoh becsületet, önzetlen barátot, aki enyhületet adhat neki.

Rögeszmék veszik hatalmuk alá és bármire járjon is, nem hagyja el, mert erejében csak növekszik. A másik, aki ennek a veretőnek és társainak vak eszköze volt, önmaga ellen fogott fegyvert, hogy a halálban tanálja meg azt, amit az élet már nem adhat neki, a nyugalmat. Öngyilkos módon pusztult el s önmaga hajtotta végre magán a kegyetlen ítéletet, amely azonban mégis enyhébb volt, mint amilyenhez embertársai révén juthatott volna.

És amíg a bűnhődés a sors haragja következtében ezekre vonatkozólag immár beállt, a többi bizonyára remegve néz a bizonytalan és fenyegető jövő elé. Életük keserves szenvedés máris és rettegetés kíséri őket szomorú utjokon, amely a katasztrófa felé vezet. Ott, ahol élnek, az emberek megvetik őket, a társadalom kidobja őket s amint bus magányban számlálják az órákat, mindinkább belátni kénytelenek, hogy amiket elkövettek, azok gazságok voltak.

Még pedig a legnagyobbak, mert saját hazájuk ellen törték. Vigaszt, amely némi enyhületet adna nekik, nem találnak, a lelkiismeret furdalását pedig mind nagyobb mértékben érzik, tudatában annak, hogy a bűnhődés be fog következni. Veri őket az isten haragja minden oldalról és folyton-folyvást érzik a feléjük közeledő suhanását a katasztrófának, amely így, vagy úgy éri őket.

Azok a sötét felhők pedig, amelyek felük fölött mindegyre tornyosulnak s villámokat rejtenek magukban, komor gyászba vonják valameanyit s ez a sötét komorság a lelkükre is ránehezedik, hogy a tébolydák vagy az erőszakos halálok felé vonják.

Látván az eseményeket, valóban megdöbbenve kell gondolnunk az igazság rémítő erejére, amely a gonoszok megbüntetését könyörtelenül végzi s amely mindenekelőtt meg erősít abban a hitben, hogy ezen a földön senki sem követhet el gazságot anélkül, hogy a kegyetlen bűnhődés utol ne érje. Ez ad megnyugvást a jóknak és ez tölti el rémülettel a gonoszokat.

TÁVIRATOK.

Bécsi intrika.

Budapest, október 30. A létszámemelés kérdése és ezzel kapcsolatban a paktum láttalanban való boncolgatása még mindég

napirenden van. A bécsi sajtó már napok óta ezzel foglalkozik és pedig oly sűrű egymásutánban, hogy a tendenciát és tervszerűséget lehetetlen fel nem ismerni bennük. Az egész létszám felemelési hadjárat, mely Bécsből indult ki, világosan elárulja azt a célzalat, hogy vele a koalícióban akarnak kedvetlenséget okozni s ezáltal a koalíció összetartó erejét szétrobbantani. A bécsi „Zeit“ levelezője a tegnapi nap folyamán kérdést intézett ebben a tekintetben Wekerle Sándor miniszterelnökhöz és Kossuth Ferenchez. A felelet, melyet mindkét részről kaptak, oly határozott, hogy minden kétséget kizár. Wekerle kezesen kijelentette, hogy abból a hírből, hogy a kormány vagy a koalíció az ujonclétszám felemelését koncedálta volna, egy szó sem igaz. Kossuth Ferenc megvakmerő rágalmanásnak minősített minden ilyen irányú híresztelést.

Hogy mennyire idagezek az osztrák politikai körök, jellemzi az a körülmény, hogy a Reichsrath mai ülésén indítványt fognak benyújtani, melyben felszólítják a kormányt, hogy terjasse az osztrák parlament elé a király és a magyar koalíció között létrejött paktum hiteles és pontos szövegét. Azt hiszik, hogy az osztrák kormány az indítványnak eleget fog tenni és remélik, hogy ez alkalommal nagyobb vita lesz a közös kormány kebelében beállott változásokról és azokról az okokról, melyek Pittreieh hadügyminiszter bukását előidézték.

Az új külügyminiszter utja.

Budapest, október 30. Aehrenthal báró közös hadügyminiszter ma reggel érkezett meg Budapestre, hogy itt egy napot időzzen. Azután Szentpétervárra fog utazni.

Schönaich nem jön!

Budapest, október 30. Schönaich az új közös hadügyminiszter elhalasztotta budapesti utazását és csak a jövő pénteken érkezik ide.

Pittreieh Budapesten.

Budapest, okt. 30. Pittreieh volt hadügyminiszter tegnap este 9 órakor Bécsből Budapestre érkezett. A pályaudvaron fia fogadta, a ki a 38. gyalogezreibebe szolgál mint kapitány. A volt hadügyminiszter a „Vadászkürt“ szállóban lakik, a hol mindjárt megérkezése után Skerletz Iván báró miniszterelnökségi titkárt fogadta. Pittreieh ma este utazik vissza Bécsbe.

A delegációk megnyitása.

Bécs, október 30. A delegációkat ez év november hó 27-én fogják megnyitni.

A király Budapesten.

Bécs, október 30. Ő felsége hosszabb tartózkodásra ez év november 20-án Budapestre érkezik.

A pénzügyi bizottság ülése.

Budapest, okt. 30. A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 5 órakor tartja ülését, mely elé politikai körökben nagy érdeklődéssel tekintenek. Az érdeklődés oka az, hogy ez lesz az első alkalom, amióta az utóbbi napokban annyit emlegetett ujonclétszám emelést felszínre vethetik. — A bizottság ülésén Wekerle Sándor miniszterelnök is jelen lesz mint pénzügyminiszter és valószínű, hogy az ügyről érdemileg fog nyilatkozni.

Közigazgatás.

Érdekes parcellázás. Gyula város ez év tavaszán megvette özvegy gróf Almásy Kálmánnak a város határában fekvő 1650 holdas birtokát 1,080,000 koronáért abból a célból, hogy szegény földművelőknek 2-3 holdas parcellákban adja el. A parcellázás már keresztül ment és pedig oly módon, hogy a vevők a vételár 20 százalékát lefizetik, a többi pedig a kölcsönt adott gyulai takarékpénztárnak fizetik 5-80 százalékos 50 éves amortizációs utólagos fél évi részletekben. A földművelésügyi miniszter a földarabolást a saját közgeivel végeztette, az ügylet jogi részét pedig a kincstári jogügyi igazgatóság látta el az érdekeltek minden megterhelése nélkül. A város a birtokon egy 40 holdas kertészeti telepet és 100 munkásházat szándékozik létesíteni. A földművelésügyi miniszter értesítette Békésmegye főispánját, aki az egész dolgot személyes közbenjárással vitte keresztül, hogy ha a vármegye vagy város a munkásházak építésére megfelelő kölcsönt vesz fel, hajlandó lesz huszezer korona segély adni, amelyből százezer koronának 6 kétharmad évi három százalékos kamala fedezhető s a munkásházak építésére iránt mostanában benyújtandó törvényjavaslat keresztül megy, elvállalja a törlesztés bizonyos hányadát az egész törlesztési időre. A kertészeti telep berendezésével az országgyűlési bizottság fogja megbizni, valamint a szőlők befásításával is. Végül kijelentette a miniszter, hogy amint az új birtokosok gazdálkodásukban egy kicsit meg erősödtek, támogatni fogja őket a jövedelmezőbb gazdasági szemmel meghonosításában. Ez adaton is eléggé illusztrálják, hogy milyen más egy önzetlenül és gondosan keresztül vitt parcellázás képe, amelynél az új birtokosok boldogulására a birtokhaladás után is gondot fordítanak és sem a tulajdona vételén, sem a rengeteg mellékköltségek terhet nem kell viselniük.

Közbányai sertésüzlet. Október 30. Elhott sertésarak: I. Magyar első osztályú nehéz (páronként 400 kilogramm felül súlyban) — fillérig. Fiala nehéz (páronként 320 kilogramm felül súlyban) 121—123 fillérig. Fiala közép (páronként 251—320 kilogramm súlyban) 125—126 fillérig. Fiala könnyű (páronként 250 kilogramm terjedő súlyban) 127—128 fillérig. — Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kilogramm) — fillérig. Közép (páronként 240—260 kilogramm) — fillérig. Könnyű (páronként 240 kilogramm) — fillérig. Sertéslétszám: 1906 október 26-ik napján volt készlet 35.247 darab. 1906. október 27. és 28. napján felhajtott 338 darab. 1906. október 27. és 28. napján elszállított 312 darab. 1906. október 29-ik napjára maradt készlet 35.273 darab. A hizott sertés üzletirányzata: vontatott.

Regény-Csarnok.

Rodostóban.

Irta: Magyar Gyula.

(Folyt. és vége.)

Jó Mikes Kelemen feljegyezte vala, hogy a nagyságos fejedelmünk 6 kigyelme 1785. április 6-án és 7-ikén már éppenséggel nem is tudta, hogy mit beszélte. Viziói valának még folyást, melyeket szintén félve s megdöbbenve hallgattunk én és Sibrik főudvarmester uram, miközben nem egyszer keserves zokogás von vala erőt rajtunk. Egyszer a baldokló nagyurunk csak meghallja ám a zokogásunk s hirtelen felül vala agyában s megszólal:

— Ne sirjatok, mert az fáj annak, aki atrakél. Ne sirjatok, föltámadunk. Égi, menynevi fény ragyog felém s annak tüdőkléséből látom hogy föltámadunk, hazamegyünk! Sok köny kiomlik miattunk, sok vér a hazában, de azért eljönnek érettünk. Visznek a tengeren, a szárazon. Otthon kuruclobogók iengenek, tárogatók zúgnak s megdördülnek az agyuk. Megyünk mind. Áldott anyám asszony Zrinyi Ilona, mostoha apám uram Thököly Imre fejedelem 6 nagysága, Beresényi, Esterházy, Sibrik jeles vitézim.

Jó Mikes Kelemen magában folsóhajtott vala:

— Hát rólam, nagyuram, im megfeledekzel? Egyedül hagysz engem a török világban?

Rákóczi folytatta lázalmát: — Ugy várnak bennünket. A kuruc vitézek, ismét mind feltámadnak. Állnak a határnál a levegő égen. — A lelkük fönt röppen. — Előli a Vak Bottyán, báró Balog Ádám s élükre elé áll gróf Beresényi Miklós, meg Esterházy Antal. Ott van az egész kuruc tábor s ragyogva tündököl, mintha új csillagsereggel volna az égboltja ujon fönt kiverve. Fönt usznak lelkeik s lent a rögök alatt csontkarjaik verik a rájuk omló hantot s a kuruc fejeken csontajkak sutognak:

— Thököly! Rákóczi! Isten hozott hozzánk!

Mikes följegyezte, hogy akkor már a fejedelem álomlátásától 6 és Sibrik, valamint az udvari népek igazán megrémülének. Ő kigyelme azonban még az utolsó éjszakán is sokat beszéle vala:

— Akik még nem haltak, ám azok is várnak. Sok millió magyar térdre borulva. Csodás szép városok hatalmas paloták, mind fellobogóva Templomok tornyában zúgnak a harangok, amint visznek-visznek diadalmenetben, röptülő szárnyakon s végre haza érünk, Kassa városába. Trónusra ültetnek s meghajol előttünk egy szabad országnak, a magyarnak népe. Mind magyar világ az. A németnek, labancnak nincsen már irmagja. A kuruc kiverte az egész földtekéről. Czinka Panna huzza s a legények élén Csizom Palkó sarkantyúval veri ki nó táját...

Valami fájdalmas sóhaj tört ki — írja Mikes — ekkor fejedelmi, jóságos urunknak melléből és szinte szaggatva tagolta:

— Visznek, visznek. Trónusra ültetnek... Ujból sirba tesznek... Fekete lepedővel aztán leteritnek s hajh, újra elfelednek.

A mi Urunk 1785 dik esztendejében április 8-án váltotta meg szenvedéseitől nagy jó fejedelmünket, II. Rákóczi Ferencet a halál. Többé nem szólalt meg. Az egykorú krónikások szerint, mikor ravatalra tették, valami csodálatos átváltozás ment végbe rajta. Egészen megifjodottnak látszott. ARCA ragyogott. Szép fejét, mintha körülövezte volna a mártíromságot szenvedett szentek glóriája.

Városi Színház.

Bérlet 26. sz. (B) Bérlet 26. sz. (B)
Ma kedden, 1906. október hó 29-én.

Rákóczi ünnep III. nap.

I. Rákóczi nyitány.

II. Rákóczi induló ünnepi óda.

Irta: Szunyogh Barna. Szavalja: Hahnel Aranka.

III.

A regéci kis harang

Ünnepi játék 2 képben Irta: Stáray Gyula.

IV.

A rodostói nagypéntek.

Ünnepi játék. Irta: Zivuska Andor és Patrumbány Olivér.

V.

„Mikes Kelemen keservei.”

Ünnepi epilógos. Irta: Martos Ferenc.

VI.

A regéci kis harang.

Második kép.

Gyárosok kereskedők,
iparosok részére szük-
séges kliák előállítását
elvállalja

Hajnal Gyula

Debrecen, Piac-u 9
A kliák nyomó képes-
ségéért jóállás vállal-
tatik. — Telefon 412.

Köszvény!

ellen ezernél több kiváló
orvos és tanár ajánlja
és rendeli betegeinek a
hires

476-x-9.

Király-balzsamot

az egész világon ösmert legjobb gyógyszert.
1 nagy üveg 2 K. — Vidékre 1 üveg 2 k. 65 f.
3 üveg 6 k. 65 f. bérmentve utánvétellel.

Egyedüli készítő

Grósz Nagy Ferenc
gyógyszerész
DEBRECEN

CSÜZ

Serravallo

„Ina-hoa va ssal.

Erősítőszert gyöngéledők, vérszegények és lábado-
zók részére. Étvágygerjesztő, idegerősítő szer

Kiválóan jó ízű.

Több mint 40000 orvosi elismerő nyilatkozat.

Kapható: I. Serravallo-nál

Trieszt-Barcola.

A gyógyszárokban pedig 1/2 lit, 0. 2 K. 60 fill
121-20-5 1 „4” 80

CSAK AZ EREDETI

„PLEWA” motorok és loocomobilok

szolgáltatják a legolcsóbb és legmegbízhatóbb
üzemert malom és gazdasági célokra. Tartósságuk
egy emberéletre van kiszámítva. Fogyasztás
2-3 fillérenyi nyersolaj, benzín
vagy szivógáz löerő és óránként,
Árjegyzék és költségvetés ingyen. Kedvező fi-
zetségi feltételek.

Cim: **Dénes B.**
motorspecialista.

Budapest, V., Lipót-körút 15. szám.
Kérem a címet pontosan feljegyezni és megőrizni.

Örömmel és köszönettel

ingyen értesitem a hasonló bajban szenvedőket, hogy mi módon szabadultam meg a
hoszadalmas asthma, köhögés, tüdő- és
torokbajtól, valamint az álmatlanságtól,
és azóta életvidor és egészséges vagyok

545-3-1. **Pella János**
Brünn, Morvaország, Hofgasse 2/a.

—| Iroda |—
ÁTHELYEZÉS

Dr. Spitz Lipót

● ügyvédi irodáját ●

1906. évi október hó 27-ikén
Kossuth utca 11. szám alá,
a Zádor-féle házba helyezi át

536-4-1

Hirdetmény.

Az érdeklődő közönség tudomására hozom, hogy közjegyzői irodámat folyó 1906 évi november hó 1-én a debreceni **Piac-utca 19 számú Ranunkel házba** az Arany-Bika szálloda közelében, helyezem át.

Debrecen, 1906. október hó.

550-2-1.

Zagyva Lajos
kir. közjegyző.

Komáromi M.

műhangszer készítő

Legnagyobb hangszer üzlete

József kir. herceg-utca 2. Bika szálloda mellett.

Czimbalom vételnél díjtalan tanítás saját czimbalom iskolámban. Legnagyobb **szongora terem Piac-utca 49.** főpostával szemben.

Bérbe adott zongorákat új gyanánt nem adok el, mindenféle hangszerek részletfizetésre is. Többféle gyártmányu

Gramophonok

és lemezek, a leghirvevesebb gyártmány, lemezekben óriási választék. — **Szak szerű műhely,** új hangszerek készítését és javítását művészi eszer nem mint kontár, de mint szakképzett készítjük. Zongora hangolás vidéken is.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve

Az ujjonnan érkezett hurfonó gépemen a legkitűnőbb minőségű hurokkal szolgálók. 487-x-11.

14506/1906.

Árverési hirdetmény.

A köntösgáti igaz jószág legelő területnek téli legelőül kiadása elrendeltetvén, ezen árverés megtartására **1906 év Nov. hó 2. napjának d. e. 10 órája** a városház kis tanácstermében kintüzetik s ezen árverésre az érdekltek meghivatnak.

Kelt Debrecen, 1906. október hó 25.
555-1-1. **városi tanács.**

Műhely áthelyezés!

Van szerencsém értesíteni iparostársaimat, tisztelt megrendelőimet és az építész urakat, hogy

asztalos műhelyemet

lényegesen megnagyobbítva a **Postakert 4. számú, Blaskovitch-féle házba.**

Széchenyi-utca 55. számú saját házamba helyeztem át.

Tisztelettel

Fuchs János

asztalos-mester

Telefon szám 275.

➡ **Őszi és Téli** ➡

Kostüm szövetek

gyönyörű szép kivitelben

frt. 1.45

Bosznay J. és Társa

divatáruházában, 394-x-106

Debrecen, Kossuth-utca 5. szám.

5 Órákor

➡ **délután** ➡

a város minden részében olvassák

DEBRECZEN

➡ **esti kiadást.** ➡

➡ **Hirdetésekre** ➡

legalkalmasabb és legmegbízhatóbb. Biztos eredmény.

Kiadóhivatal: Piac-utca 9. — Telefon szám 412.

APRÓ HIRDETESEK.

Díja 10 szögig 30 fillér, minden további szög 3 fillér vastagabb betűkkel nyomtatott szög 6 fillér.

Levélbeli tudakozásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges bélyeg bekezdettük. Apró hirdetések előre fizetendők.

A valódi Vergo

egészségi papírból készült szivarka hüvelyek. Irattára Merki Ferencnél van Fűvészkert u. 14. 100 db. Tiszti hüvely 10 kr. King 8 kr. Rákócy 12 kr. Progress 10 kr. Ambre 12 kr. Jamine hüvely 8 kr. 100 kiló vágott száraz csertőgyufa 1 frt. házhoz szállítva. Telefon 374. 501-10-2.

Már november 1-től

kitűnő ebéd- és vacsora koszt kapható, intelligens úri családnál. — Cim a kiadóban.

Könyv- és papír

kereskedésbe tanuló fizetéssel felvétetik: Cim a kiadóhivatalban.

Ripária

(Amerikai szálló vessző 8000 drb, egy éve gyökerez és 50-60000 drb sima vessző eladó. Értekezhetni Zöldfa utca 14. 551-1-1.

Rajzolók

kik a karikatura rajzolásban jártasak vagy fénykép után vonalkás rajzolatot elvállalának biztos jövedelemre tehetnek szert, ha jelentkeznek a „Debrecen” kiadóhivatalában d. e. 8-10-ig d. u. 2-3-ig.

Vidéken

Debrecenhez közel fekvő mező városban, egy jó forgalmu hentes és mézszáros üzlet; teljes felszereléssel bérbe kiadó esetleg kevés pénzzel szakember társul keres tetik. Vasuti állomás Nagy kiterjedésű üzleti összeköttetés és nagy vevőközönség már megvan teremtve. Bővebb felvilágosítással a kiadóhivatal szolgál.

Francia,

német, esetleg román nyelvekből tanítványt keres két jogász. Információ a kiadóhivatalban.

Magyar-gyártmány.

Brassói és gácsi finom gyapjuszövetek dúsválasztékban érkeztek

Szedlák és Vámos

férfiszabók üzletébe

446-20-14.

Piac-utca 32. szám, I. emelet.

Globin

a legjobb és legfinomabb

Czipó tisztítószer

Egyedüli-gyáros: Fritz Schulz jun. részv. társ. Lipcse és Eger.

A szépség egyik főkelléke a szép arcbőr.

Minden hölgynek módjában áll ezt megszerezni,

a FÖLDES-féle

MARGIT-CRÊME

csodás hatású arckenőcs használata által.

A Margit crême egy rendkívül finom, kellemes sikkosságu, gyorsan felszívódó, kedves illatú vegyszer, mely már az első kísérlet alatt mintegy behizelgi magát; a bőrnek rögtön kellemes puha bársonyszerű tapintatot ad, 10-12 nap alatt teljesen átalakítja a bőrt, nyomtalanul eltünteti szeplőt, májfoltot és mindennemű bőrtisztatlanságot.

Előnyös tulajdonsága ezen crémnek, hogy a bőrt nem teszi zsíros tapintatúvá, fényessé, mint más kenőcs, sőt ellenkezőleg, annak fényét, mint a puder elveszi, minél fogva nappal is alkalmazható. A bőrt táplálja, mitől az gyermekded üdéséget, teltséget, bársonyszerű puhaságot és kellemes tapintatot nyer. Leglényegesebb előnye, hogy higanyí ólomot nem tartalmaz és így teljesen ártalmatlan.

Ára egy tégelynek 2 korona, kis tégelynek 1 korona.

Margit-szappan 70 fill., — Margit-puder K 1.20, — Margit-fogpop 1 K. — Areviz 1 Kor.

Készíti: **Földes Kelemen** gyógyszerész ARADON. 176-10-10

6 koronás rendelések bérmentve küldetnek.

Kapható: Balázs Ödön, Grósz Nagy Ferenc, Jóna és Jóna drog. Steiner Manó, Mihalovits J., Muraközy László, Szilcz Ferenc gyógyszerárakban.

SZABÓ LAJOS FIAI CÉG
DEBRECEN.

- A legújabb dusan felszerelt raktárát, hol —
- Szőnyegek, csipke és szövet függönyök, applikált stórok. —
- Ágy és asztalterítők, flanel takarók —
- Besztercebányai pokrócok —
- Paplanok, matrácok. —
- Kész női és férfi fehérneműk. —
- Menyasszonyi kelengyék —

— jutányos szabott árakon beszerezhetők —

Kirakataink állandóan a legutolsó divatot tüntetik fel.

432-x-46.

Tulipán-Padlófénymaz!
(Linoleum)

Védjegyzve

Tulipán-Padlófénymaz!
(Linoleum)

Hazai gyártmány

Ne vásároljunk osztrák padlófénymazt, mert

- A Tulipán-Padlófénymaz** az eddig létező osztrák gyártmányokat messze felülmúlja.
- A Tulipán-Padlófénymaz** tartós, rögtönszáradó és tükörfényű gyönyörű zománcszal bir.
- A Tulipán-Padlófénymaz** vízel mosható
- A Tulipán-Padlófénymaz** tetszetős nemzetiszintű tulipános 1 kg. bádogdobozokban van csomagolva és 3 féle színárnyalatban létezik.
- A Tulipán-Padlófénymaz** minden nagyobb fűszerkeredésben és drogueriában kapható.

Viszontelárusításoknak legjutányosabb árajánlattal szolgál

Maklár Gyula és Társai

vegyészeti festék-, lakk- és kencegyár
BUDAPEST, IX. Remete-utca.

275-5-5.